

ABONAMENTUL
Pe un an . 24 Cor.
Pe jum. an . 12 "
Pe o lună . 2 "
Nrul de Duminecă
Pe un an . 4 Cor.
: Pentru România și :
America . . 10 Cor.
Nrul de zi pentru Ro-
mânia și străinătate pe
an 40 franci.

TRIBUNA

Anul XIII.

NUMĂR POPORAL

Nr. 4

24 Ianuarie.

(R) Soartea a fost nemiloasă și crudă față de neamul românesc. Nu numai că ne-a împrăștiat în trei mari împărății și-n câteva țări mai mici, dar și pe norocoșii cari au rămas în țări românești, i-a împărțit în două tabere: în moldoveni și munteni, cari, îndemnați de duhul cel rău, veacuri d'arândul s-au războit între dânsii. Par că n'ar fi fost frați de același sânge, ci dușmani, pe viață și moarte... Soimenii viteji ai lui Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei, pustiți-au deci, cu fier și foc Tara Muntenilor și tot aşa: Matei Basarab, Mihai Viteazul și atâți voivozi mari ai Munteniei călcăt-au năpraznic hotarele Moldovei, încingând țara în foc. Si moartea rămânea pretutindeni să însemneze urmele pe unde treceau armatele țărilor surori. Vremea de odihnă, pace și frătească înțelegeră era mai rară decât sălbatorile împărătești...

Măcar că și moldovenii și muntenii trăiau strânsi într'un cerc de vrăjmași. La miază-zii turci, la miază-noapte și răsărit polonii și tătarii, la apus ungurii. Dar rar s'au ajutat unii pe alții împotriva dușmanilor firești și foarte des au cerut ajutorul străinului, pentru că să învingă asupra fratelui.

Urgia cerului, nu altceva!

Abia înainte cu jumătate de veac s'a îndurat Dumnezeu de neamul românesc, trimițându-i bărbați luminați, plini de vite-

jie și mai presus de toate având inimă caldă, care n'a tresăltat decât pentru binele neamului. Si se făcu astfel în anul măntuirii 1859 ziua 24 a lunei Ianuarie *marea unire*. Muntenia și Moldova își alese un singur Domn, se proclamează o singură țară: *Principatele-unite!*

»Să sim un singur trup, precum suntem un singur suflet, căci suntem toți una, având o origine, un sânge, o patrie, o istorie, o credință, un Dumnezeu...«

Așa a zis încă în toamna anului 1857 Mitropolitul Sofronie al Moldovei, când a deschis Adunarea obștească dela Iași.

Dorința astă mare de a se uni, trăia de mai mulți ani în sufletul fruntașilor celor două țări, dar erau cumplite piedecile ce se puneau în calea intrupării gândului înalt. După revoluțiunile dela 1848 sugrurate de muscali și turci, fruntașii celor două țări au ajuns unii în temnițe, alții surghiuniți, departe de țară. Pe vremea aceasta uneltilor străine se țineau și în Moldova și Muntenia, săvârșindu-se toate neleguiurile, blăstămățiile și neomeniile pentru a zădărnici planul unirii, pentru care marii patrioți lăcrău cu o râvnă uimitoare chiar în străinătate, bătând pela toate ușile și căutând să scape țara de epitropia înăbușitoare a Austriei, a Rusiei și Turciei, și rost să facă, pentru că să li-se dea țărilor române cel puțin putință să spună ce vor, ce dorințe au... Ceeace abia la 1857 s'a putut ajunge, când aleșii poporului se adunară în așa zile Divanuri-adhoc, la București și Iași.

In aceste Divanuri se spuse întâiaoră că români vor *unirea țărilor surori*, cari pe viitor să se numească *România*.

Ce luptă s'a purtat, până să ajungă aceste zile fericite de 7 și 9 Octombrie, numai așa ne putem da seamă, dacă ne vom gândi la strădaniile fără margini, la suferințele nespuse și jertfele de tot felul ale celor din surghiun, ale marilor Brătianu, Ion și Dumitru, Costache Rossetti, frații Golescu, M. Cogălniceanu, Ioan Ghica, și alții, cari aveau nu numai să rupă țările ce în străinătate se țeseau dinadins pentru înalcirea afacerilor celor două țări, ci tot ei, marii surghiuniți trebuiau să țină cald sufletul în cei d'acăsă, adesea desnădăduiți.

În Octombrie 1856 de pildă, Dumitru Brătianu scria (din Londra) celor d'acăsă:

»Nu vă descuzați, frați mei; piedecile ce încercați trebuie să fie pentru voi un bold, care să vă împingă și mai tare la lucru, la luptă. Nuvelele diplomatice sunt bune: Franța ne susține mai mult decât oricând, și Englera, de nu sprigină Unirea — jeloasă fiind de Franța — n'a făcut nici n'a scris nimic contra-i. Toți îmi zic că, de ne vom arăta uniți și fermi în Principate și de vom ști susține în străinătate o agitație favorabilă unirii, Englerta ne va sprigini și ea și vom avea desigur Unirea...«

In Ianuarie 1857 marele patriot aflase:

»Zece mii de turci au să ocupe Principatele, ca să mențe buna rînduială în timpul alegerilor.«

Scrie, deci, celor d'acăsă:

»De vom suferi-o, această măsură va fi o îndrumare către o garnizoană permanentă, la care umblă să ajungă Poarta, cu sprî-

FOIȚA ZIARULUI TRIBUNA.

Principesa Elena Cuza.

O sută una bubuituri de tun salută triumfător în zorii zilei de astăzi, sărbătoarea mare a celui mai însemnat eveniment din istoria țării românești, — unirea Principatelor. Este o jumătate de secol de atunci. Ca și azi, o zi gheioasă și rece, însă o zi de tremur și teamă în frigurile nesiguranței de ce va aduce ziua de mâine. Se fierbeau toți pentru ideia unirii și la Cameră în tumultul discuțiilor se luptă toată seama bărbaților mari ce voiau să aducă odată la îndeplinire visul cel-urmareu zî cu zî. Afără în curtea Camerei poporul adunat în gloată aștepta nerăbdător sfârșitul discuțiilor ce nu mai lăua capăt, când înălțarul Vasile Boerescu într'o cuvântare ce a stors lacrămi din ochii consulilor străini, explică celor adunăți că odată ce sunt uniți asupra ideii de unire, — persoana se impune dela sine: ea este Cuza deoarece fiind Domn al Moldovei este și singurul ce ar putea înlesni unirea definitivă. Si Cuza fu ales și Domn al Munteniei, adeca Domn al Principatelor unite în ziua de 24 Ianuarie 1859. Fu un entuziasm cum nu se mai văzuse dela revoluția anului 1848! O sută de mii de oameni ieșiră într-o întâmpinare a Domnului și Domnului Cuza la bânera orașului București, și dela opincă la domn toate inimile tresără în bucuria cea mai desăvârșită, căci după cum spuse C. A. Rosetti lui Ion Brătianu, într-o telegramă, după cunoscuse pe Cuza: Domnul e sublim și poporul fu

dintr'odată cucerit de chipul bland și bun al Domnului de ființă frumoasă, senină și blajină a Domnului.

Si dacă Domnul Cuza a fost o providență pentru poporul român, pentru țărani cari nu-l pot uita niciodată, Domnița Elena le-a fost îngerul de pază care a veghiat de apururi, asupra fericirii și păcii lor. Soție ideală, ei i-a fost dat să fie cea mai bună mamă căci poporul tot, i-a fost copil unic. Fericită, s'a bucurat pentru multă mirare ce le-a putut aduce totdeauna semenilor săi, căci ea nu a putut lega de sine niciodată noțiunea domniei și a supusului, le-a șters lacrămile, le-a usurat poverile și suferințele, le-a alinat durerile, mânăndu-i și ajutându-i cu tot sufletul cu toate puterile în obidă. Si când lovitură greu, a trebuit să urce Calvarul, ea a plecat capul și nu a murmurat, ci s'a rugat și a iertat.

A încins hămida și a coborât tronul ca un înger biruit, și a plecat înainte ocrotindu-și iubitoare singurul suflet ce-i mai rămasese în pază, soțul doborât. Si când și el și fu răpit de voia destinului crud ce o lăsa singură în haosul multimei unde nu mai avea chiemare, ea se furișă îndurerată într'un colț de lume, între munți, la Piatra, în județul Neamț, unde trăiește azi, neștiută de nimeni dar nu uitată de toți cei umiliți pe care îi ajută și-i sprijină mereu cu marea ei bunătate!

Născută la 1825, domnișoara Elena Rosetti, fiica postelnicului lordache Rosetti dela Solești, se căsătorește cu Alexandru Cuza, fiul vornicului Cuza, înălțar de abia întors dela studii din Paris, intrat pe atunci ca membru judecător în județul Covurlui.

In timpul revoluției dela 1848 în Moldova, Cuza care era și el printre revoluționari, fu prins de emisarii domnului Mihaiu Sturza, legat cobză, împreună cu mai mulți tovarăși de-a lui și dus într-o cazarmă, unde fu atât de crunt bătut, — el viitorul Domn, — încât capătă la picior o rană mare de pe urma căreia suferi multă vreme. El a suferit toate durcerile poporului și poate de aceea l-a și înțeles atât de bine și l-a ajutat totdeauna din toată inima. Trimis împreună cu alii rezvrătiți la arrestul din Galați de unde urma să fie porniți în surghiun la Măcin, vîitorul Domn se află în mare pericol. Dar credincioasa soție rămasă la Solești cu groaza și durerea în suflet, alergă în hodorogiturile unei mizerabile căruje de poștă până la Galați și prin protecția consulului englez, cumpără pe marinarii greci cari trebuiau să conducă bărcile la Măcin și salvă astfel nu numai pe soț, dar și unirea!

Așezată în bărci surghiunișii, scoaseră garăfile pline cu șampanie ce aveau cu ei și reușiră să îmbete pe ofițerul și soldații în paza căror erau dași, pe cari îi convinseră chiar să treacă în alte bărci pentru a fi mai în largul lor. Ei o porniră spre Galați, dar un moment după aceea, paznicii desmeteicii îi urmăriră spre Galați. Acolo fugarii prințând de veste izbutiră să se facă nevăzuți, singur Cuza, fu prins, căci având rana dela picior nu putuse să fugă împreună cu ceialalți. Neavând altă scăpare, Cuza începu a se plângă de tovarășii săi cari îl părăsiseră atât de nedemn și spuse ofițerului că vrea să se răzbune asupra lor și de aceea îl roagă să-l sprijine ca să-l conduce în casa unde știa că se refugiaseră fugarii. Ofițerul îi dăde brațul și-l ajută să meargă până

ginul perfidiei a u s t r i a c e și a prostiei en-gleziilor. Vă conjur dar, să vă puneti îndată în campanie împotriva acestui infernal proiect. Acreditați ideia în popor, că de vom îngădui pre ungirea ocupațiilor turcești, ajungem desigur la regimul beșlegilor și neferilor. Îndată ce se va audeveri nuvela ce vă vestii, agitați toate clasele societății și faceți o protestație strașnică... luminați, exaltați poporul lumii cel mai lesne și exalat și scăpați, creați România!«

Chiar în ajun de a li-se îngădui țărilor române să-și chivernisească soartea, pentru surghiunită hotarele remăseseră încă tot închise. În Iunie 1857 D. Brătianu scrie din Rusciuc :

»Ați aflat negreșit, că Golești, Rosetti și eu, înduși în greșală de false făgăduințe, am părăsit Parisul și Londra și că, ajuns la hotarele noastre, de șase săptămâni, nu ni-s'a dat încă voie de a le trece. Aici, la Rusciuc, la chinul de a avea țara noastră la o bătaie de pușcă, fără să putea pune piciorul întrânsa, se adaugă pentru noi curarea de a vedea că în Valahia lucrurile nu merg de fel mai bine ca în Moldova.«*)

Și se înpliniseră opt ani de când ținea durerea asta.

Numai bărbați oțeliti în astfel de suferințe au și putut să ducă la isbândă cel mai mare act în istoria neamului românesc...

Iată de ce mâine, când se împlinesc 50 ani dela proclamarea Unirii, frații noștri din România serbează cu mândrie și voioși, dela un capăt la altul al țării.

Cu drept cuvânt, pentrucă Unirea fusese cea mai îndrăsneață și cea mai înțeleaptă faptă a națiunii românești. Îndrăsneață, pentru că s'a săvârșit împotriva voinței și dorinței tuturor marilor puteri europene, și înțeleaptă pentrucă, după veacuri de sbuciumări, părinții patriei prevăzură în sfârșit, că numai Unirea poate să fie pârghia de înălțare a neamului românesc.

E de înțeles dar că fruntașii d'acum țin ca serbărei de mâine să-i dea toată strălucrea. D-l Ioan I. Brătianu, prim ministru, fiul vrednic al Brătianului, care înainte cu jumătate veac fusese unul din făuritorii Unirii, a și spus deja în sfatul țărei că va

*) »Viața Românească« 1908, nrul pe Decembrie.

cere mâine să se cuprindă chiar în legi lucruri menite să fie o veșnică amintire a înțelepciunii și naționalismului dela 1859.

E vorba cu acest prilej, să se aducă pri-nos nu numai memorie lui Alexandru Cuza, celui dintâi voevod al principatelor unite, ci și memorie lui Mihail Cogălniceanu, agerul ministrului al lui Cuza.

D'odată cu amintirea marelui domnitor Cuza și a ne'ntrecutului ministrului Cogălniceanu, se va serba apoi amintirea unui șir întreg de fapte mărețe, isvorite tot din unire.

O mare parte a bogăției celor două principate, averile mănăstirești, până la unire erau numai în folosul străinilor, a călugărilor închinători la Tarigrad. Cuza ia dela călugări bogăția țărei și-o dă *poporului*. Tot asa, se șterge cu desăvârșire iobagia, împroprietărid pe țărani.

S-a săvârșit toate acestea chiar împotriva unor fi și țărei, cari ajungând în Cameră, s-au simțit îndemnați să pună piedeci.

Din Unire a răsărit apoi și falnică armată română.

Cinci regimenter de infanterie și două de călăreți, atâtă era puterea țărilor române la Unire. Prin munca desfășurată pentru armată, îndată după Unire, și prin grija dovedită chiar la începutul domniei voevodului Carol, din acel mănușchiu de ostași s'a ajuns la oștirea biruitoare dela Plevna și aşa, în chip firesc, la mărire de azi : la țară cu toate rosturile, în rând cu popoare mari, regat în care români-să stăpâni!

Dintre bărâni țării, cari au luptat pentru unire și au subscris actele mari d'atunci, a mai rămas în viață unul singur, dl Dumitru Sturdza. La 1859 d-sa fusese secretar al obșteștei adunări care proclamase Unirea și d'atunci încocă în dese rânduri ministru, primministru și căpetenie a partidului național-liberal, până în luna trecută, când doborât de bărânețe și muncă, s'a retras din viață publică, departe în Franța, țara care adăpostise odinioară pe atâția tineri

în fața casei indicate; — ajuns pe prag, Cuza își scoate pălăria și multămește politicos ofițerului că l-a condus. Când acesta ridică ochii văzu steagul englezesc deasupra și înțeles că fu păcălit. Cuza se afla la adăpostul consulatului englezesc subță a cărui ocrotire și plecă în străinătate însotit de soția lui. Ajunsă Doamnă a României ea își găsi cămp larg pentru a-și semăna toate florile rare ale simțăminteelor frumoase de care era plin sufletul său ales. Ea fu inspiratoarea fericită a soțului său pentru legea instrucției publice, prin care s'a impus urmarea la școli în mod gratuit și obligatoriu. Că tot românul era dator să-și dea copiii la școală să se lumineze, căci țara avea nevoie de oameni culți, cari să-și dea seamă că sunt români, că au o țară și un șef al lor, la care trebuie să ţie ca la bunul D-zeu, deoarece el îi conduce la o stare, din ce în ce mai bună, — acesta era gândul Domnului. Legea aceea a lui Cuza a realizat un mare bine pentru români, căci le-a deschis drumul spre cele mai mari demnități, școala trebuia să învețe și bogatul și săracul iar demnitarii mari se alegeau numai dintre boieri și dintre cei cu carte multă, astfel că și țărani putură ajunge să conducă țara și să facă legi pentru binele tuturor. Domnul Cuza creia și institutul de copile orfane, Azilul Elena Doamna dela Cotroceni ce funcționează și în ziua de azi. Azil patronat de ea prin deaproapele sale îngrijiri, unde își punea toată însuflare pentru a desăvârși nu numai caritatea, dar opera de adevărată cultură casnică cu care erau instruite elevale institutului, pe vremea aceea. Pentru țărani marinimoasa Domnul Cuza, alături de bunul Domn, își dedea tot sufletul. El le știa pasurile,

cunoșteau poverile și grijile lor, ce le făceau pâinea neagră, amară, pâine ce-o mâncau îndată cu lacramile lor. Boul și vaca, puiul și găina laptele dela gura copiilor lor, ce li-se luau cu nedreptul munca osteneilor țărănușilor pe care la vreme de nevoi, și răsmerite el trebuia să și-o răscumpere dela stăpâni insuți, toată starea aceea de plâns Domnul Cuza o cunoștea bine și dacă împroprietărea țărănușilor s'a adus la îndeplinire de Domnul Cuza, sfetnicul credincios și bun de aproape, Domnul Cuza sublim se datorește o mare parte din merit, ea, bunătatea femeilor între femei.

Ea care iubea atât de mult, ea care a înțeles atât de bine menirea femeii pe pământ. Si în noaptea fatală, în noaptea de 10 Februarie 1866, când conspiratorii, printre cari se aflau și militari superiori, devotați lui Cuza, armata pe care biziua el atât de mult, când ei pătrunseră în palat și prezentă decretul de abdicare, tot ea, Domnul Cuza, ajută cu umărul ei, la actul de jertfă, căci Domnul Cuza văzând că nu e altă scăpare, luă decretul în mână, îl citi și atunci Domnul Cuza apropindu-se, întinse umărul, el îi puse hârtia pe el și îscăli.

Era liniștită, spunea poetul Bolintineanu, amicul lui Alexandru Cuza, dar ochii își erau aprinși ca focul și pieptu-i reținea cu greu plânsul ce o îneca cu putere, când amândoi sprijinii unul pe altul ieșiră în noapte, afară din palat, trecând printre două rînduri de soldați, gardă, ce nu-i dedea onorurile, ci stau cu spatele întoarse. Poporul nu știa nimic dar când aflat, rămase nepăsător. Omul care liberase cinci milioane de țărani, de clacă, care luase dela o clasă toate

români, apostoli ai Unirii. Bărânușul bărbat de stat nu îs-a dat bucuria să poată fi de față la sărbătoarea de mâine, ca lacrami să verse văzând încoronate atâtea străruințe nobile ale generațiunii care s'a stins, dar faptele-i mari străluci-vor d'apurarea.

Iar dacă vitregia vremurilor și înălțimea Carpaților fac să fim departe de serbătoarea ce se va desfășura în București și la Iași, în cugete și simțiri uniți suntem și fraților în deplină serbătoare trimisă sincere urări de bine și fericire.

Zorii măntuirei.*

Lumina școlilor, cuvântul neadormiților apostoli, cântările poeților, toate pregătiau sărbătoarea deșteptării noastre.

Dorul de libertate și de neatârnare făcea un suflet nou din sufletele tuturora. Unirea Principatelor într'o singură țară, sub un singur domn, ales dintr'o viață domnitoare 'n Apus, întemeietor unei dinastii neclintite care să aducă liniște, îndreptare și statornicie mult încercatei noastre vieți, era acum un gând lămurit în mintea românilor, un gând ce-și avea prorocii și ostașii lui, din ce în ce mai mulți, din ce în ce mai hotărîți și mai puternici. De biruința aceluia gând s-au temut și turci, s-au temut și ruși, zoriți mereu să-și lărgescă împărăția spre Balcani, — s'a temut și Austria, care printre sfârmăturile de popoare ce-o alcătuiesc, ține și o bună parte din neamul românesc sub coroana ei. S'a temut de biruința aceluia gând, și ce n'ar fi dat și ce n'au făcut ca s'o împedece ! Dar ea pornise — și nici o putere omeniască nu mai era în stare să-i puie stăvilă. Cei din urmă domni, prin cari mai încearcă să ne dezbină pentru a ne stăpâni, cei din urmă gospodari numiți de »Poarta suzerană« și de »Rusia protectoare«, după năbușirea în sânge a revoluției dela 48, sunt : Barbu Știrbei, fratele fostului Domn Bibescu, în Muntenia, și Grigore Ghica în Moldova.

Amândoi se dovedesc tot așa de buni pa-

*) Din trecutul nostru, de Al. Viăhușă.

drepturile politice și le dase la toți români, el era prizonierul aceluia popor, pe care-l liberase din biciul ciocoialui !

După abdicare, Principesa Elena Cuza pleca cu soțul ei în Paris, împărțind amândoi durele înstrăinării. Ea îl căuta cu toată abnegația în timpul boalei lui și fu în sfârșit singura reprezentantă a României, creată de el, — care închise ochii marelui Domn la anul 1873. Fu adus în țară și îngropat la moșia sa, Ruginoasa unde se află azi și bătrâna Principesa.

De atunci, sdobită de durere, Principesa își întoarse toată grija și dragostea asupra celor doi fii naturali ai lui Cuza, pe care ea cu cel mai matern devotament i-a crescut și pentru educația căror ea a trebuit să mai stea încă prin străinătate. Îndată însă ce educația lor fu terminată ea se întoarse în țară ei de departe de care trăise atât de cu durere. Dar soarta amară o urmărea. Pierdu mai târziu pe amândoi copiii soțului său. La moartea celui din urmă fu cuprinsă de o așa tristeță, încât spre a găsi o alinare, potrivită cu suflelui ei nobil, intră ca îngrijitoare de bolnavi la spitalul de copii Carijatea, pe care spital îl ajută și azi cu câte 25.000 lei pe an. Dar sănătatea ei slabită nu i-a fugăduit a rămâne în cariera aleasă, decât doi ani și astfel părăsi spitalul, pentru a se retrage definitiv în Piatra, unde trăeste astăzi și de unde strălucește încă prin nobleță sufletului ei cu adevărat mare, ca o steauă blândă în rătăcirea munților, călăuzind spre ea, pe cei obișnuiați, pe cei sărmani, pe cei îndurerăți.

In liniștitul ei locaș de pustnică sfântă, citeșe încă mult și poartă cel mai viu interes la tot ce

trioți și destoinici gospodari, ca și înaintașii lor; așa că nici din acestia nu-și pot face coada toporului, care le trebuie. Si dușmanii încep să vadă că dincolo de gospodarii, pe cari-i pândesc și-i surpă prin conzulii lor se ridică, strălucitori și 'ncunjurați de oști ce nu se mai pot birui, marii Voivozi ai cugetării românești... Sunt intemeietorii școlilor, sunt cântăreții durerilor și speranțelor noastre, sunt vestitorii și pregătorii măntuirii noastre. Ei se numesc Gheorghe Lazăr, Asachi și Eliade, Bălcescu și Alexandri, Negri, Cogălniceanu și Ion Brătianu... lamura sufletului românesc, viteji pe cari moartea nu-atiinge.

O vijelie năprasnică mai trece peste lume, și cerul începe să se lumineze. — E primăvara anului 1856. Popoarele sunt ostenite de crâncenul războiu al Crimeei. În capitala Franței se desbat așezările păcii, pe care toți o doresc. E vorba de libera plutire a tuturor corăbiilor de negoț pe Marea Neagră, de gurile Dunării, de soarta creștinilor din peninsula Balcanică și, pentru 'ntâia oră într'un stat european, e vorba de unirea Principatelor române. Franța ne apără, ca pe o bucătică din sufletul ei svârlită departe, și 'ngrădită de dușmani; dar cei cari ne pasc, vecinii văd paguba lor în întărirea noastră. Neputându-se ajunge la o înțelegere, se hotărăste a se asculta și glasul țărilor asupra întocmirii și soartei ce vor să-și croiască. Solii celor șapte puteri¹ vin la București să privigheze de aproape cinstita alcătuire a Sfatului.

Turcia și Austria luptă pe față împotriva unirii. Impăternicii lor fac nelegiuiri pentru a împiedica rostirea liberă a obștei. Dar dreptatea biruie și 'n ziua de 7 Octombrie 1857 »Divanul ad-hoc« al Moldovei, lămuște ca cele mai de căpătenie dorinți ale țării, următoarele »patru puncte« :

1. Autonomia țării și respectarea drepturilor, legilor și pământului ei.

¹ Austria, Franța, Prusia, Marea Britanie (Anglia), Rusia, Sardinia și Turcia.

se petrece în țara ei scumpă. În primăvara memorabilă a anului 1907, când cu revoluțiile țăranilor ea a avut aşa crize de măhnire, încât s'a imbolnavit de tot greu, aşa că era temerii serioase pentru viața ei. Căci și acum țăranilor le păstrează ea toată dragostea pe care a avut-o și sărmantul ei soț pentru dânsii.

Pentru săraci își cheltuește ultimul venit și cu toată povara celor 83 de ani, cu mâinile ei tremurănde împletește încă scufișe și zăbunele pentru copilașii lipsiți.

Și aşa, senină și liniștită își așteaptă sfânta femeie sfârșitul vieții ei, pline de măhniri și dureri dar luminată de pacea celei mai splendide iisfiri de sine, prin care a cunoscut în momente ei bune, adevărată fericire pe pământ.

Astăzi când atâtea rugăciuni se înalță către el, pentru prosperitatea țării la care Domnul Alexandru Cuza a pus cea dintâi piatră fundamentală, în sunetul clopotelor, în bubuitul tunurilor și-n marșurile triumfale ale muzicei să se pătrundă fiecare româncă de fiorul recunoștinței pentru cea mai sublimă femeie, pentru Principesa Elena Cuza, căreia îl trimitem și noi de aici, de pe munte, prinosul nostru de dragoste nășterină.

Marilina Bocu.

Cântec.

(Cules de Teodor Guleș, econom în Șicău.)

Cucule, de pe cetate,
Spunei mandrei sănătate,
Că de mine n'are parte.

2. Unirea Moldovei cu Muntenia într'un singur stat, sub numele de România.

3. Print străin, cu moștenirea tronului, ales dintr-o dinastie domnitoare în Europa.

4. Guvern constituțional, cu o adunare obștească, în care toate stările și treptele țării să fie reprezentate.

Peste două zile Divanul ad-hoc din Muntenia, vota într'un singur glas, aceleași dorinți : Țăranii sunt chiamați să-și spue și ei păsul lor, și în a 27-a ședință (din 16 Decembrie) a Divanului din Iași, o solie aduce tânguirea și dorințele poporului, asternute, limpede și curat, în frumosul graiubătrânesc al celor ce n'au vorbit niciodată altă limbă decât aceea a neamului lor : »că noi, — se jaluiesc țăranii, — biruri grele pe cap am plătit ; oameni de oaste numai noi am dat ; ispravni, judecători, privighetori și jandarmi numai noi am ținut ; drumuri, poduri și șosele numai noi am lucrat ; beilicuri, podvezi și havalele numai noi am făcut . . . căcă de voie și fără de voie numai noi am dat ; la jidovul orândar ca să ne sugă toată vлага numai noi am fost vânduți ; băutură scumpă și otrăvită numai noi am băut ; pâine neagră și amară, udată cu lacrimi numai noi am mâncat ; bătălii și răzmerite când au fost, tot greul numai noi l-am dus ; oști când au venit noi le-am hrănit, noi le-am slujit, noi le-am purtat ; că cel cu putere țara își părăsia, peste hotare trecea ; nevoia și greutatea o duceau ceice rămâneau la vatra lor. Țara aceasta nici băi, nici măiestrii, nici meșteșuguri multe ca alte țări nu are ; toată îmbelșugarea brațele și sapele noastre o aduc. Cătă-i Dunărea de mare și de largă curge râu sudorilor noastre, se duce peste mări și peste hotar, acolo se preface în râuri de aur și de argint și curg iarashi înapoi de se revarsă în țara noastră ; iar noi dela ele nici că ne îndulcim.. Voim să scăpăm, să ne răscumpărăm de robia din care suntem ; voim să ne răscumpărăm, să nu mai fim a nimării, să fim numai ai țării și să avem și noi o țară : am îngenunchiat, am îm-

Câte flori pe munte 'n sus,
Toate cu mândra le-am pus,
Cate flori pe munte 'n jos,
Toate cu mândra le-am scos.

Cucule, pasere mică
Mergi în codru și tot cântă,
Și resfiră penele
Ca mândra sprâncenele.
Strâinu-s ca cuci 'n codru
Și 'n năcăjit de nu-i modru,
Mi-s străin ca pasărea,
N'am milă nicăirea.
Codrule eu răuri line,
Eu rămân eu doru'n mine
Lungă m'ne na'm pe mine.
Vremea trece vremea vine.

Spune mândră și ghăcșește
Codru de ce 'ngălbinește
Să voinicu 'nbătrânește ?
Codru de zăpadă grea,
Voinic de inimă rea.

Bate vântul pe ogoare
Dorul mândrii mă omoară,
Vântul e pe deal în sus
Dorul mândrii m'a ajuns.

brâncit cu toții ; cum suntem nu o mai putem duce îndelung. Noi vom să jignim drepturile nimării, dar nici al nostru să nu se întunece«.

Erau dureri adunate de veacuri, în vorbele acestea. Pentru întâia oară le spunea lumii celce nu se jaluise decât codrului ; o doină e întreagă tânguirea aceasta, doină ce a picat din sufletul poporului român cum pică lacrima din ochi.

Se strâng iar la Paris delegații celor șapte puteri și, după multe desbateri, se încheie în ziua de 7 August 1858 acea »Convenție« îngăimată, prin care se încreștează de abia o »jumătate de unire« celorce erau însetați de o unire și mai mare, decât pe cea pe care o cereau. Se hotără ca cele două țări, îngrădite sub numele de »Principatale-Unite Moldova și Valahia« să-și aibă fiecare Domnul, cîrmuirea și adunarea ei deosebită, și numai pentru legile și întocmirile de »interes comun« să stea o comisie centrală la Focșani, alcătuită din Moldoveni și Munteni. Întelepciunea și patriotismul românilor smulg biruința întreagă.

La 5 Ianuarie 1859 Moldova, prin glasul adunării ei, își alege domn pe colonelul Alexandru Cuza, care, în ziua de 24 Ianuarie ales și de adunarea din București domn al Munteniei.

La una ca asta nu se găndise nimănul dintre cei cari își închipuiau că ne au infășat ca pe un prunc în fața convenției dela Paris. Protestările Turciei și Austriei întâlnesc de astădată în Napoleon al III-lea un hotărât apărător al drepturilor noastre, iar în fruntașii poporului român o tărie de voință și de luptă, peste care nu se mai poate trece. Puterile sfârșesc prin a încreștează Unirea Principatelor sub Cuza, dar numai cât va trăi el. În ziua de 24 Ianuarie 1862 se deschide în București, în capitala fericită, cea dintâi »Adunare a României« și marile prefaceri ale țării, pe care Milcovul n'o mai despăcă în două, încep.

Averile mănăstirești, cari cu chip de danii și închinări »Locurilor sfinte«, hărăzau egumenilor greci a cincia parte din pământul țării, sunt lămurite și intrupate la bogăția statului nostru (13 Decembrie 2863).

— Se încheagă iar vechea legătură dintre țăran și moșia patriei lui, îngrădindu-l să-și aibă și el, după atâtea invăluiri o bucațică de pământ și să știe că-i a lui de veci. Se iau măsuri strășnice pentru stăpânirea jafurilor și asupririlor, și pentru buna împărtășire a dreptății. Se fac legi înaintea căroror toți români sunt deopotrivă. — De astădată cu drept cuvânt se poate spune că mâna domnului șterge lacrimile țării. Cel mai de aproape și mai luminat sfetnic și ajutor domnului în această uriașă muncă e Mihail Cogălniceanu un înflăcărat iubitor, și el, al țărănimii, pe care-o apără cu toată nebireuta putere a cuvântului lui.

Dar prefacerile repezi aduc tulburări neașteptate în viața popoarelor. În noaptea de 11 Februarie 1866 Cuza e silit să abdice, și alcătuirea fragedă încă, a întocmirilor lui e în primejdie. Din vălmășagul grijilor acelei vremi se desface un om hotărât, un vițez al faptelor mari — Ion Brătianu. Unirea țărilor trebuia pusă pe temelia neclintită a unei dinastii : Glasul tuturora chemă la tron pe Tânărul print Carol de Hohenzollern din vechea și strălucita familie regească a Prusiei. În ziua de 10 Mai 1866 nouă ales, care 'ntrupa speranțele întregului nostru

neam, depune jurământul în adunarea țării, jurământul de domnă păzitor legilor, credinții și hotarelor țării.

După unsprezece ani, pe o cumplită grindină de gloanțe, sub zidurile Plevnei, ostașii români vădesc Voivodului lor peste ce popor ales e chemat să domnească. Roadele atâtore veacuri de lupte și de îndurare, încep să se arate. — O coroană de oțel făurită dintr'un tun al Plevnei învinse, încununează în ziua de 10 Mai 1881, fruntea celui dintâi Rege al României. Zările se limpezesc. — Țara lui Mircea și a lui Stefan, nu mai atârnă de nici o putere străină. Scăpată din valuri, stăpână de-acum pe destinele ei, începe o viață nouă.

Un credit suplimentar de 200,000.000.

Ziarul »Reichspost« din Viena vestește că mobilizările făcute cu prilejul crizei balcanice, și trimeterea trupelor în provinciile anexate reclamă un credit suplimentar de 200 milioane de cor. La întrunirea delegațiilor, guvernul comun va cere votarea acestei sume mari care exprimă cheltuielile ce ne-a cauzat amenințările de război ale statelor balcanice.

Noua lege militară. Ziarul »Fremdenblatt« anunță că noua lege militară care introduce serviciul de doi ani și alte reforme folosite sunt elaborat încă din anul 1904, deci de mai bine de patru ani. Dacă ea nu a fost depusă camerei nici până azi, vina e a situației politice ungurești care împiedecă o reformă militară.

Între alte multe nenumărate păcate ale coaliției poporului nostru prenumără deci și pe acesta. Câte mii de flăcăi români nu ar fi putut scăpa până azi de un an de armată, servind doar în loc de trei ani, dacă coaliția nu s-ar fi impotrivit!

Biserica sârbească și propaganda pansârbească. Consistorul metropolitan sârbesc a ținut o ședință în afacerea acuzelor de propagandă pansârbească ce s'a adus clerului sârbesc. Consistorul a hotărât să înainteze M. Sale împăratului o adresă prin care se protestează împotriva acestei acuze.

24 Ianuarie*).

— Poemă alegorică într'un tablou. —

De Gh. D. Mugur.

Muzica de G. K.

Peisaj grav. În fund o stâncă prăpăstoasă. În ea o gură strânsă de peșteri. Muntenia și Moldova înlănțuite de stânci, — ca mitologicul Prometeu — de o parte și de alta a gurei, stau culcate pe flamura țării.

E noapte.

În fundul peșterii tremură flacăra roșă a unui foc.

Muntenia În noaptea neagră a durerei

M'atingă-a visului aripă....

Moldova Cu capul răzimat de stâncă

Aș vrea să ajipesc în clipă,

Cu visul blând să ni arate

Lucind o rază de noroc,

De-asupra capetelor noastre

La gura peșterei de foc.

Muntenia Intinde flamura și 'ntr'insa

Te'nvăluie să ajipești....

Subt flamura de foc a țării

Trăiesc speranțele cerești.

Moldova În noaptea neagră a durerei,

Izvorul morții doar mai sună.

Muntenia O cât aș da s'aud un buciu

Să văd arzând un colț de lună,

Să tremure de boare lacul

Si crengile peste izvoare.

Moldova Aici pustiul stăpânește

Aici nu crește nici o floare.

Muntenia Inchide somn a noastre pleoape

* Albina (revistă populară). Anul XII nr. 16.
Alegoria aceasta e desvoltarea unei schițe dramatice dintr'o revistă istorică a maestrului Caragiale. Ea se va reprezenta la serăriile colare din România cu prilejul jubileului de 50 de ani dela «Unire».

Moldova De veacuri grele obosite,
S'adoarmă-n noi durerea-adâncă!
Suntem atât de ostenite...
(Adorm. Șuire în peșteră).

Demonul (venind din fund în gura peșterii).
V'am lăntuit pe amândouă
În noaptea grelelor dureri,
Să ne sluiji de-apururi nouă
Demonicelor dulci plăceri.
(cătră fundul peșterei unde arde focul)
Să ardă focul ispătirei
În neagra capiște de stânci...
Săltăți în juru-i voi popoare
Ce v'ajă tărît mereu 'n brânci.
(iarăși cătră ele)

Căci unde flacăra credinței
S'a stins, sunt demonii stăpâni
Să unde nu-i amor de țară
Noi punem lanțuri tari de mâni.
V'am lăntuit de stâncă morții
La gura peșterii de foc.
S'a stins de-acum speranța voastră
Să raza stelei de noroc.

Corul Demonilor (în jurul focului din peșteră)
V'am lăntuit pe amândouă.

Demonul In noaptea grelelor dureri...etc...
Hai, făuriți cătușe grele
Să'nlanțium pe neuniți,
Acei ce pururi se desbină
Să fie pururea robii.

(Corul Demonilor repetă aceiași strofă.
Sgomot de ciocane pe ritmul muzicei în jurul focului din peșteră)

Demonul Să cin' se târâie să poarte
Cătușe grele de mijloc
Să brațul ce nu se ridică
Să poarte lanțul ars în foc.

(Corul Demonilor repetă aceiași strofă.
Sgomot de ciocane)

Demonul Hai, făuriți cătușe grele,
Obezii, piroane ascușii...
Să țintuim țari și popoare
Pe toți în suflet neuniți.

(Corul Demonilor repetă strofa. Larmă...
Ciocane... risete... gemete... șuire puternice... troșnete...)

Muntenia (trezindu-se) Visam...

Moldova (trezindu se) Visam...

Muntenia Era lumina.

Moldova Un cer ca lacrima senin

Muntenia N'aveam cătușe de picioare.

Moldova N'aveam în suflet nici un chin.

Muntenia Creștea sălbatic libertatea

Moldova În orice câmp, în orice loc.

Muntenia Vedeam doar brațe ridicate

Moldova Vedeam doar suflete de foc.

Muntenia Ah! de-am putea să dobândim

Moldova Noi, câte-avem pierdute

Muntenia Atunci ce limbi ar mai tăcea,

Moldova Ce guri ar mai fi mute?

Muntenia Străbuni avut-am, bravi eroi,

Moldova Arhangeli erau Domnii

Muntenia Sub pală dușmanii picau

Moldova Ca frunza moartă a tomnii...

Muntenia Ah! de-am putea să dobândim

Moldova Comorile străbune,

Muntenia Să ardă spada de arhanghel

Moldova Si cornul iar să sună...

Muntenia Să tremure viața noastră

Moldova De viteje și iubire;

Muntenia Subt alba flamură a păcii

Moldova Să crească flori de fericire.

Muntenia Răsai o rază de speranță!

Moldova Răsai o rază de noroc!

Demonul (apărând în gura peșterii cu mișcări stăpânoitoare cătră amândouă).

Nu, cât vă ţin încătușate,

Speranță pentru voi... de loc.

(O flacăra albă isbu-nește în vârful stâncei. Ingerul deșteptării na-tionale apare într'insa. Demonul cade frânt la gura peșterii.)

Ingerul (cătră Muntenia și Moldova, înlănțuite).

Voi ce stați în adormire, voi ce stați în nemîșcare, N'auziți prin somnul vostru acel glas triumfător Ce să 'nalță până la ceruri din a lumii deșteptăre Ca o lungă salutare Cătră-un falnic viitor?...

Nu simțiți inima voastră că tresare și se bate? Nu simțiți în pieptul vostru un dor sfânt și ro-

[mâneș] La cel glas de înviere, la cel glas de libertate Ce pătrunde și răsbată Orice suflet românesc?

Iată lumea se deșteaptă din adâncă-i letargie! Ea păsește cu pas mare cătră-un tel de mult dorit. Ah! treziți-vă cu dânsa, voi surori de Românie!

Vă sculați cu bărbătie, Ziua vieții a sosit!

Până când în țara noastră demonii să tot dom-niască? Nu sunteți sătui de rele, n'ajă avut destui stă-pâni?

La arme surori, la arme, faceți lumea să privească Pe câmpia românească Cete mândre de români.

Sus surori de-acelaș nume, iată timpul de frăție! Peste Molna, peste Milcov, peste Prut, peste Car-

pați, Aruncați brațele voastre cu-o puternică mândrie, Si de-acum pe veșnicie, Mândre mânilor vă dați!

Hai surori de-acelaș sânge! hai pe veci într'o Unire

Libertate-acum sau moarte să cătați să dobândiți. Pas surori, lumea vă vede... Pentru-a patriei iubire,

Pentru-a mamei desrobire Viața voastră vă jefișă!

(Chiemând pe cei ce cu adevărat simțau într'înșii flacăra dragostei nețarmurite pentru Unire și pentru Înalțarea celor două țări surori.)

Suflete de foc, luceferi ai iubirei de moșie, Ce vedeați în visul vostru, slava și norocul ei, Dacă arde 'n voi iubirea, strajă stați aici, să vie

Duhuri sfinte să vă 'mbie,

Ca să fiți odată zei.

(Apar luptătorii Unirei, unul căte unul, prin amândouă laturile din fund și s'apropie de fările robite cu ochii către Ingerul deșteptării.)

Dintr'o parte întră Cuza, Alexandri, Kogălniceanu, din alta Eliad, Bălcescu, Brătianu.

Cei din Moldova apar din latura celei ce reprezinta pe Moldova și ceilalți din povtrivă.

Ei vin în ordinea următoare: Cuza, Eliad, Alexandri, Bălcescu, Kogălniceanu, Brătianu. Fiecare cum intră rostește către Inger »Am venit« iar Muntenia și Moldova pe rând, spun tare cu o flacără de bucurie în ochi, numele celui ce a intrat în scenă, Muntenia pe a luptătorilor munteni și Moldova pe a celor moldoveni.

Toți luptătorii apar înfășurași în albe mantii clasice, descoperiți și purtând în mână semnul simbolic ce î-se potrivește; poetii: lira, scriitorii: pana, oamenii politici: un pergamant desfășurat, Cuza numai: o spadă.

In tot timpul apariției melodramă la orhestră.)

Ingerul (după intrarea celei din urmă, cu ochii în slavă) Umbre sfinte ale țării, duhuri voi b-

uitoare,

Coborîți din slava voastră, (arătând pe Muntenia și Moldova) în adâncul nopții lor..

Foc în inimă să punei (arătând pe luptătorii Uni-rei) filii ce văd în soare

Crescând a puterii floare, Ca să rupă lanțul lor.

* Albina (revistă populară). Anul XII nr. 16.
Alegoria aceasta e desvoltarea unei schițe dramatice dintr'o revistă istorică a maestrului Caragiale. Ea se va reprezenta la serăriile colare din România cu prilejul jubileului de 50 de ani dela «Unire».

(arată pe cele două încătușate)

(Umbrele apar din lături,
într'un plan din față, pe
rând, întocmai ca luptătorii
de mai 'nainte. Au înfățișare de fantome. Sunt înfășurați în pânze albe fulgerătoare, cu coifuri de lumenă pe cap...)

Umbra lui Mircea (întrând din stânga. Către luptătorii din jurul țărilor înlănuite)

A coborât din veșnicie
Biruitorul la Rovine;
Tăiați drum larg de libertate
In viitorul care vine.

Umbra lui Tepeș (din dreapta; la fel)

Sunt Tepeș; brațul ridicăti-l
Să tremure de spaimă, ura
Ce cască gura ca o fiară
Să ne sfășie 'n dinți flamura.

Umbra lui Stefan (din stânga)

Sunt Stefan. Înima să ardă
Si pala 'n mână să scânte,
C'atunci acvilele pe steaguri
Așa bătute n'au să stee,

Tăind văzduhul or să sboare
Pe drumul sfânt al biruinței.

Umbra lui Neagoe (din dreapta)

Sunt Neagoe. În suflet crească
Duioasa floare a credinței,
Ce 'ncunună cu slavă sfântă
In vremuri vechi pe toti stră bunii

Când țara o punea la cale

In razele de foc a lunii
Ce pătrundeau prin vechi cerdacuri

In strămoșeștile palate.

Umbra lui Matei Basarab (din stânga).

Cu 'ntelepciune și cu spada
Veți dobândi a voastre toate.
Matei, cucernic glas înaltă:

Dați vânturilor pradă, ura...

Umbra lui Tudor Vladimirescu (din dreapta).

Si Tudor strigă: dați-i mânei

Hamgerul morții și flamura.

Umbra lui Radu cel Frumos (din stânga).

Am coborât și eu cu Rareș

Umbra lui Rareș (din dreapta).

Cu Rareș, Radu.

(către luptători, cu avânt)

Hai luptă!

Umbra lui Radu

Rupeți cătușele robiei!

Umbra lui Rareș

Un paloș trageți și tăiați....

(La îndemnul umbrelor față luptătorilor ia

o căutură eroică. Se

aprind.)

Kogălniceanu (cu avânt, către umbre).

Al vostru glas ne 'nsuslește

Lumina voastră ne aprinde....

Si brațul ni-se întărește,

De suflet, aripi ni-se prinde.

Alexandri. De arătarea voastră dulce

Se umple mintea de lumină;

Un zeu se face fie-care

Si slava toată i se 'nchină.

Cuza (eroic).

Vom rupe lanțul de robie

Si steagul fulgera-va 'n vânt

Si săbi vor scăpa în soare

Si munții-om sgudui de cânt-

lar când cătușa s'o desprinde

De mâna țărilor robite,

De-o fulgeră în ea un paloș

Si stâncile vor fi sdrobite.

Muntenia (nebună, cu înflăcărare către luptători).

Veniți!

Moldova (la fel).

Veniți luceferi mândri,

Voi inimi mari, biruitoare.

Muntenia. Frângăți cătușele robiei.

Moldova. Ne dați al libertății soare....

(Luptătorii se reped să le ridice. Cuza taie lanțurile și înaltă flămurele. O clipă se întunecă. Sgomot. Îngerul, apoi Umbrele și Luptătorii dispar în clipă de întuneric. Lumenă mare după dispariție. Muntenia și

Moldova fără lanțuri,
cu flamura 'n mână
fie-care, se privesc cu
seninătate. In fund
codrul frumos).

Muntenia. Hai Moldovo, hai vecino,
Vină să te prinzi cu mine
Si la viață cu unire
Si la moarte cu 'nfrâjire!

Moldova. Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi și la durere;
Unde-s doi, puterea crește
Si dușmanul nu sporește.

Muntenia. Vezi, suntem tot de o mamă
De-o făptură și de-o seamă,
Ca doi brazi 'ntr'o tulipină,
Ca doi ochi într'o lumină.

Moldova. Amândouă-avem un nume
Amândouă-o soartă 'n lume
Soră-ți sunt.... A noastre's toate,
In noi două-un suflet bate.

Muntenia. Hai.... Să vadă sfântul soare,
Ca 'ntr'o zi de sărbătoare....
Hora noastră cea frâjească
Pe câmpia Românească.

(Pădurea din fund îsbucnește în cântec de
privighetoare, apoi s'aude fluierul dulce al
unui păstor. De sub corturile de flori ale
codrului răsar fetești flăcăi în mândrul port al
nostru și înșirându-se
în față joacă cântând
»Hora Unireu», în vreme ce subt crengile
din codru fugăresc prin fund, zâne frumoase).

— Cortina. —

O primejdie mare pentru statul ungar.

Viena, Februarie 1909.

Dominul redactor, dați voie să vă atrag atenția asupra unui lucru, care mi-se pare de cee mai importantă pentru țara noastră.

Mă grăbesc a vă face acest denunț, fiindcă a-ți putea fi surprins de o calamitate din cele mai grozave, o calamitate, care ar primejdui existența statului. În vremurile de astăzi, când la Budapesta toate s'au mișcat dela loc, când guvernul este turtit de mari griji, când coalitia se svârcolește în spasmuri, când statul trosnește în temeliile sale, când Kossuth este ferecat la pat, Apponyi indispus și Justh cu gărgăuni la cap, trebuie să fim mai vigilenți decât ori când. Primejdia vine dela apus și îndeosebi de aici dela Viena, de unde precum știți atâtea dușmani să au pornit și se pornește în contra statului ungar. N'am putut așa până acum în mod autentic, dacă Lueger cu ai săi este amestecat în această afacere. Este însă mai mult decât probabil că în atelierele acestui vrăjmaș neîmpăcat al Ungariei s'au făurit planurile și încă în alianță cu — România! Lueger nu scapă nici o ocazie pentru a strângă din ce în ce mai mult raporturile de amicitie între Austria și România în paguba Ungariei.

Iată ce s'a petrecut aici. La toate balurile, cari se țin acum și, doamnele din înalță aristocrație și după ele toate celealte apar cu o coafură strânsă în formă antică prin o pantlică. Cu o consecvență, care numai intenționată poate fi, culoarea acestei pantlice late și prea frumoase este sau roșie ca săngele, sau galbină aurie, sau albastră azur. Oricât ai plimba ochii prin sală, altă culoare decât aceste ale tricolorului românesc nu se pune în păr, așa că balurile din sezonul actual se prezintă ca o grandioasă și totală supărăcioasă demonstrație contra statului ungar. Firește procurorii unguri sunt desarmați în față acestei demonstrații. Ar putea însă Andrassy să se adreseze ministrului de războiu Schönaich, cu care se înțelege atât de bine, și să inițieze o altă transacțiune în puterea căreia procurorii ar avea facultatea să dee în judecătă — balurile și să le tragă înaintea Curții cu jurați

din Budapesta. Însă reușind chiar aceasta transacțiune, primejdia n'ar fi înălțatură cu desăvârsire. Căci d-voastră, domnule redactor, știți prea bine ce va să zică moda. Ea n'are nici un fel de considerație, nu respectă nici cele mai sfinte simțeminte ale inimii, nu cunoaște nici o piedecă și se răspândește ca o pecinge în toate părțile în toate ţările și la toate cucoanele. Dar dacă aceasta nenorocită modă cu pantlica în coafură trece de aici peste rîuleul Leitha și se încubă și în patria noastră ungurească și încă pe aceste vremuri de slabiciune patriotică cu Kossuth bolnav?

Vă denunț această primejdie d-voastră d-lor redactori, fiindcă vă știu în zilnice raporturi cu procurorii, cu juzii de instrucție, cu poliția și cu jandarmii. Sfătuji-vă împreună cu aceste autoritați și veДЕți ce faceți, ca să apărăți țara de o calamitate, care astăzi ar putea să dea ultima lovitură clădirii mărești ridicată la Budapesta cu atâta trudă, cu atât zel, și devotament. Poate conveni să trageți ca în vremuri de ciumă un coridor de jandarmi dealungul Leithei ca moda să nu se poată furișa peste frontieră. Sau instalați niște etuve, prin care trecând moda, pantica din coafură s'ar descolora și ar primi înfățișeri mai patriotice, dacă nu întâmpinați prea mari rezistențe din partea damelor. În tot cazul trebule luate măsuri și încă grabnice. *Un patriot sincer.*

Primul discurs românesc în parlamentul turc.

În camera turcă, în urma dezbatelor despre afacerile macedonene, cea mai mare parte dintre deputații turci și chiar un deputat grec, sunt unaniți a cere guvernului să apere ordinea în Macedonia cu ceea mai aspră severitate, ca să stârpească bandele.

Mai mulți deputați greci și câțiva turci sunt de părere că camera este incompetentă în această chestiune biserică.

Deputatul Ibrahim povestește situația miserabilă a vilaetului din Cossovo, care n'are școli și e prada anarhiei. Ibrahim cere ministrului de interne să ia măsuri serioase.

Apoi, dl Mișu, deputat aromân, cere cu vântul spre a spulbera pretinsa aserțione, că chestiunea aromânească a fost creiată de Austro-Ungaria. Fiindcă dl Mișu învinuiește pe colegul său grec Nalis de a fi spionul Greciei, se face un mare sgomot. Președintele amenință pe dl Mișu că-i va lua cuvântul. Dl Mișu continuă cuvântarea sa amintind că românii macedoneni au fost întotdeauna supuși credincioșii imperiului otoman și că la 1877 ei s'au opus din răsputeri la restituirea Tesaliei grecilor. Apoi, dl Mișu atacă în mod violent partidul grec și patriarhul. Deputații greci fac intreruperi sgomotoase.

Dl Mișu întrebă de ce grecii nu au luat parte la manifestațiiile în contra anexării Cretei. Cu toate intreruperile continue, dl Mișu își urmează cuvântarea, apărând pe aromâni și cerând camerei ca să-i scoată de sub tirania patriarhatului, propunând desființarea patriarhatului, care este o adevarată instituție politică.

Dl Rizza Tewfik, jude turc, spune că lega musulmană nu este aplicabilă chestiunii bisericesti din Macedonia și cere respectarea libertăței religioase. Câțiva deputați protestează sgomotos și oratorul este silit să se coboare dela tribună.

Apoi, deputatul grec Carolides vrea să răspundă; președintele îi i-a cuvântul cu toate protestările grecilor și proclamă închiderea ședinței.

Scandalul mai continuând, se propune suspendarea ședinței. Atunci liniștea se restabilește și președintele anunță că noui ordine de zi au fost depuse. În urma ex-

plicațiilor ministrului și unei scurte discuții, camera primește ordinea de zi propusă de Nedjik Draga, deputatul albanez din Ueskub, care invită guvernul să pregătească și să supună camerei proiecte de legi privitoare la distrugerea bandelor politice și la regularea chestiunei bisericești în Macedonia.

Festivitățile Asociației culturale din Arad.

Interesul ce se manifestă în toate straturile societăței noastre față de festivitățile ce se vor aranja cu prilejul adunării generale a Asociației din Arad, ia proporția, care promite o mare manifestație socială și culturală românească. Azi suntem în situația a vesti următoarele amănunte:

Adunarea Asociației va avea loc joi la 11 ore a. m. în sala festivă a casei orașului din Arad sub președinția de onoare a P. S. Sale Episcopului Ioan I. Papp, și președinția activă a d-lui Vasile Goldiș, deputat, directorul Asociației.

Asociația pentru cultura poporului român din Sibiu va fi reprezentată prin dl Emanuil Ungurean, fruntașul român din Timișoara, iar Societatea de Teatru prin dl Procopiu Givulescu, protopopul Radnei.

Comitetul aranjator ne avizează că în numele corpului ofițeresc din garnizoana Aradului, generalul Fekete de Belafalva a primit azi cu multă afecțiune invitația la bal, promînd să ia cu ceea mai mare placere parte.

In vederea aglomerării prin hotele oaspeți cari vin din depărtări sunt rugați a aviză comitetul pe adresa d-lui Dr. Cornel Iancu, din vreme, pentru a nu fi expuși să nu mai găsească loc.

Tot așa rugăm pe toți cari doresc să participe la banchet să binevoiască a se anunță la d-nul Dr. Justin Marșeu, mai târziu cu trei zile înainte.

Facem de-o dată apel către onorata prește și învățătorime îndeosebi din comitatul Aradului să participe corporativ la adunare, aducând cu sine și popor din fiecare comună, căci este vorba de renașterea Asociației istorice a românilor de pe teritorul arădan, care a lâncezit atâtă vreme. Nădăduim că nu va lipsi nici unul de sub flama culturală a Asociației, care ne cheamă.

Iași la 24 Ianuarie 1859.

Nu știm ce vreme va fi acumă la 24 Ianuarie — și nici cât de mare va fi entuziasmul, — ceeace însă se știe, e că la 24 Ianuarie 1859, a fost în Iași o vreme plăcută, ceeace a ușurat mult ca mulțimea să se adune în străzile cele mai frequentate, așteptând rezultatul alegerii din București.

Un distins contemporan al acestui mare eveniment povestește:

»Cam pe inserate s'a afișat pe ziduri, telegrama regretatului mitropolit Nifon, în cuprinderea următoare:

Inălțimea Sale

Alex. Ion I. Domn al românilor

Iași.

»Adunarea electivă a Tării Românești, în unanimitate, alegându-vă de domn al său, această adunare, prin mine, președintele său, salută cu respect și dragoste pe Domnul său și îl invită să ia cărma fără.

Președinte
Nifon,
mitropolit al Ungro-Vlachiei.

Telegrama, după cum vă închipuiți, a produs un entuziasm de nedescris.

Mulțimea năvălă spre locuința lui Vodă Cuza, care atunci seudea într-o casuță modestă din strada Ooliei, în fața actualei primării și-l aclamă cu entuziasm, cu dragoste, cu sinceritate.

De aci, lumea se îndreptă spre strada Cogălniceanu, unde se găsea Mihail Cogălniceanu.

La amintirea întâmplării acesteia, ochii interlocutorului meu se umplură de lacrimi.

Și adânc mișcat îmi spuse:

— În fața locuinței lui Mihail Cogălniceanu, erau adunați cetățeni în număr foarte mare.

Mihail Cogălniceanu, ne îmbărbătă cu acea căldură comunicativă, ce facea să câștige toate inimile.

Dar noi tot voiam să ne vorbească.

Și atunci Mihail Cogălniceanu, întrând în casă, lăua pe unul dintre copiii săi, și aruncându-l în mulțime, care îl prinse în brațe, zise:

— Eu mă voi duce, dar iată ce las moștenire ţărei mele!

Noi toți sărutam copilașul și multe inimi băteau mai cu vicioane și bucurie, la gândul că în viitor numele lui Cogălniceanu nu se va stinge printre fruntașii țărei.

Aspectul lașului e aproape cu desăvârsire schimbă. Neschimbă însă stă otelul »Petrea Bacală«, în fața căruia s'a încins pentru întâia oară »Hora Unirei«.

Dar pe atunci în fața otelului era o stradă îngustă, având pe ambele laturi niște mici căsuțe — dar azi se ridică frumoasa piață Unirea, care face azi podoaba lașului.

Un amănunt: cea dintâi inițiativă, pentru întemeierea pieței Unirei, se datorează regretatului Gh. Nacu, fost ajutor de primar.

INFORMAȚII.

ARAD, 5 Februarie n. 1909.

Pentru frații din Italia.

Ziua de azi ni-a adus daruri deosebit de bogate pentru frații noștri italieni. Colecta crește într-un mod aproape neașteptat la o sumă, pe care o reclamă atât nenorocirea mare, cât și demnitatea noastră de popor.

Iar am primit colecte inițiate de doamne și d-șoare; dela d-șoara Melania Ionescu, din Ciuci (sora d-sale ni-a trimis mai alătării) d-șoara Marioara Băran din Nerău, d-na Persida Mihulin preoteasă în B.-Şebeș. și d-na Iulia Popescu din Covăsin. Colecțe între elevii de școală dela d-nii învățători: Nicolae Rîru din Orlaca, Mihail Dragoș, din Curtici, Iosif Badescu din Gilad, Demetru Pruneș din Bocșa-română, Stefan Roja Pecica-română și Teodor Popa din Chelmac. Ce pildă înălțătoare de educație a sentimentelor religioase pentru copii!

Cu discul din sfintele biserici din Cuvin, la îndemnul părintelui Teodosiu Moțiu, din Chelmac la îndemnul părintelui Ignatie Vișoiu și Pauliș la îndemnul părintelui C. Popescu.

O colectă de 120 cor. din fruntașa comună Șebeș, inițiată de bravul învățător Demetru Micu.

Regretăm că din lipsă de spațiu nu putem publica și scrisorile cu cari ni-se trimit aceste ofrande, din cari s-ar vedea nu numai inima miloasă ci și însuflețirea cu care poporul își dă banul, ca să meargă deadreptul dela el, la poporul frate, ajuns în nenorocire. În fiecare scrisoare și căte un accent năcojit, căte o aluzie de indignare că din pricini de slabiciuni n'am putut fi una în exprimarea măreță a sentimentelor noastre de jale pentru frații italieni.

Părintele Lazar Iernea din Ciomocoz ne trimite copia unui circular a P. S. Sale Episcopului Demetru Radu, dat în cehieștă aceasta, în care se spune că banii nu vor fi trimiși lui Kossuth ci pe calea »Nunțătorei Apostolice din Viena se vor înainta Pontificelui roman, care etc. Luăm act că nu vor fi trimiși lui Kossuth, totuși frumos era, ca P. S. Sa să facă nu o colectă confesională, ci cum am spus dela început, prelații celor două biserici românești cu deputații naționali împreună să fi constituit un comitet național de ajutorare a poporului săpăstuit, pe care noi îl avem poate singur mai aproape de noi în lumea aceasta. Așa ar fi prețins demnitatea națională, care cu regret a trebuit să vedem, că n'a fost înțeleasă. Ceace însă n'au înțeles prelații, ba n'au înțeles nici chiar deputații, vine să mantuie acum poporul. Neîndemnări de prelați, ba din contră sfătuți și certați că trimitem banul la noi, neîndrumări de deputații, singur la vocea ziarului nostru se înșirue cu miile copii, femei, tineri, bătrâni, numărul lor crește mereu, o adevărată întrecere este prin satele și orașele românești pentru a strângă la colectă națională. Să ni-s'arete un alt exemplu mai frumos, decum înțelege poporul demnitatea națională!

Sumele noastre de azi:

Colectă din Halmag, Cinci, Poiana a d-șoarei Melania Ionescu din Ciuci, dela: »Crișana« ins. de credit 10 cor., Dr. Teodor Pap adv. 10 cor., Petru Birta protopop gr.-or. 2 cor., Cornel Lazar protopop gr. or. 2 cor., Enea A. Joldea cassar 2 cor., Emil Rusu compt. 2 cor., Marta Borza 2 cor., Sida Petru 2 cor., Emil Covaci 2 cor., Ioan Costa 2 cor., Elena Joldea 1 cor., Iulia Robu 1 cor., Cornelia Teaha 1 cor., Elena Moldovan 1 cor., Iulia Santu 1 cor., Chiva Moldovan 1 cor., Chiva Sirca 1 cor., Rozalia Han 1 cor., Dr. Ioan Robu 1 cor., Nicolae Balta preot 1 cor., Toma Balint 1 cor., Pavel Tulea 1 cor., N. N. 1 cor., Nicolae Sirca preot 1 cor., Ghîț George 1 cor., Iosif Nacsă 1 cor., Nicolau Cătăna 1 cor., Spitzer Iakab 1 cor., Neocla Rob n. pens. 1 cor., Teodosiu Mihai 1 cor., Vîchentie Cătăna 1 c., George Hans 1 c., Balta Petru 1 c., Isák Iânos 1 cor., Alexandru Şortoc 1 cor., Niculae Popescu preot 1 cor., Petru Joldea 80 fil., N. N. 80 fil., Roza Bușă 60 fil., Melania Perigrini 60 fil., Elena Russu 60 fil., N. N. 60 fil., Petru Suciu 50 fil., N. N. 50 fil., Aurel Leica 50 fil., Jacob Contes 50 fil., Roxa Nicolae 40 fil., Alexandru Puticu 40 fil., Teodor Giurgiu 40 fil., George Chiș 40 fil., Silvia Viu 40 fil., Alexandru Tunu 40 fil., Nicolae Iancu 40 fil., Nicolae Irimie 40 fil., Iosif Illea 40 fil., N. N. 40 fil., Ioan Nicola preot 40 fil., Nicolae Crainic 40 fil., Creciu Miclean 30 fil., Bibici Andrei 20 fil., Ioan Ghîț 20 fil., Petru Gătă 20 fil., Bele Andrei 20 fil., Stefan Babuța 20 fil., Ioan Chiș 20 fil., N. N. 40 fil., M. Moskovitz 2 cor., Solomon Crainic 20 fil., G. Crainic 20 fil., L. Nicoară 20 fil., I. Vidoni 20 fil., Ioan Battă 20 fil., Rozalia Nicola 20 fil., Sofia Cristea 20 fil., Arsenie Battă 20 fil., Hani Sida 20 fil., Ana Tisca 20 fil., Nicolae Groza 20 fil., Nicolae Faur 20 fil., Rozalia Mizes 20 fil., Elena Irhaș 20 fil., Maria Suciu 20 fil., Adam Dragoș 20 fil., N. N. 20 fil., Vasile Banci 20 fil., Silvia Gherga 10 fil., Petru Turuc 10 fil., Alexandru Paic 10 fil., Nicoară Adam 10 fil., Nicoară Ana 10 fil., Tomisa Iulia 10 fil., N. N. 10 fil., Melanie Ionescu 60 fileri. —

80.—

Colectă din Nereu a d-șoarei Marioara Băran, dela: Lazar Mihaiu 3-, Constantin Popovici 20, Stefan Stroia 1-, Silviu Mezin 2-. Petru Mezin 5-, Pavel Mihaiu 1-, Filip Mihai 2-, Pavel Fumor 5-, Natalia Mezin 1-, Gheorghe Opreas 1-, Gheorghe Mezin 2-, Axentie Popovici 1-, Eremie Mezin Nr. 97 1-, Eremie Mezin jun. Nr. 248 5-, Eremie Fumor 3-, Timotei Tempian 1-, Nicolae Martin 20, Gheorghe Fisan 10, Iosif Bucur 20, Petru Popovici 20, Ioan Cioban 50, Iulian Dogar 2-, Petru Măran, învățător 2-, N. N. 160, Pe o colectă separată 9-, Total

Colectă din Covăsin a dnei Iulia Popescu soție de învățător și Ioan Butar econom dela: d-șoara Veturica Buftea 1-, Alexandru Fildan N. Maros, notar 2-, Ioan Butariu 2-, Mitru Luca 3-, Porfirie Popescu, învățător penzionat 1-, Iulia Popescu soție de învățător 1-, Alexandru Trebeniș învățător 1-, Ioan Holocan

50-

învățătorului de acolo *un onorar* de 100 cor. pentru instruirea analfabetilor. O frumoasă pildă de sprijin efectiv.

— **Din minunile printului Gheorghe.** Face senzație o nouă ispravă a moștenitorului de tron sărbesc. Printul Gheorghe se plimbă Sâmbăta trecută, cu suita sa, pe malul Dunării, sub zidurile cetății din Belgrad. În suita erau și cățiva soldați de rând. Ingeniosului prinț îi veni ideea să ofere soldaților o baie rece în Dunăre. Le-a poruncit deci să tăie o gură în ghiață, să se scalde. Soldații cunoscând artagul și firea aprinsă a printilor au împlinit porunca fără împotrivire. Unul dintre ei a fost scos din apă aproape înghețat. Un altul, care de asemenea să imbolnăvăt greu, a făcut arătare despre curioasa petrecere, la comanda regimentului.

— **Producțunea dela școala dieceană de fete** din loc, anunțată de noi pe Duminecă în 7 c. se va ținea la ora 3 d.m. în localul școalei pe lângă următorul program: 1. Nicolae Ștef: »Colindă«, executată de corul elevelor. 2. O. Goga: »La groapa lui Laie«, decl. de Zena Magoș, el. de cl. II. 3. Fr. Behr: »Sania«, executat la pian de Aurora Cimponeriu elevă de cl. IV și Olga Curta, elevă în curs, compl. 4. G. Coșbuc: »Roata morii«, declamată de Sabina Oprean, el. de cl. II. 5. Tr. Lugojan: »Poetii latini...«, cântare executată de corul elevelor. 6. »Când pisica nu-i acasă...«, comedie într'un act, localizată de Hort. Bogdan, și predată de elevele școalei.

— **Sărbătorirea unui poet slovac.** În Alsó-kubin slovacii au sărbătorit cu multă căldură aniversarea poetului slovac Paul Orság. A participat lume multă din orașele slovacești și s'a făcut o retragere cu torțe în onoarea sărbătoritului.

— **Fiul regelui Milan pe scena orfeului.** Fiul regelui Milan a debutat ieri la orfeul din Budapesta. Cu glasul slab printul sărbesc a cântat: »Am fost rege în Arcadia« cu varianța »Am fost rege la Belgrad«, apoi a stors aplauzele lumii prin dibăcia cu care trage la ţăntă.

Publicul a aplaudat slabele încercări ale lui Milan Cristici.

— **Moartea marchizului Pandolfi.** Din Roma se telegrafiază că ieri a murit marchizul Pandolfi. Originar dintr-o familie nobilă siciliană, marchizul a luat parte la războaiele austro-italiene. Mai târziu el a luat parte activă la viața politică a Italiei. Dela anul 1897 marchizul a părăsit politica internă pentru a se dedica mișcării generoase a păcii internaționale. Marchizul Pandolfi a fost unul din sprijinitorii cei mai căduroși ai cauzei noastre în fața Europei și întrânsul pierdem un fervent apărător și prieten al poporului nostru care-i va păstra recunoaștință.

— **Potopul dela Săscior.** Economul Aleman din Săscior ne vestește o »fâmplare foarte îngrozitoare ce s'au întâmplat Duminecă înforător lucru«. Iată ce-i: »S'au rupt râul Sebeșului sau râul Frumoasei din munte și au prins în calea lui au înecat tot. Au luat o moară și un jugăr (de pământ) de nu se mai cunoaște nici vatra unde au fost. Un om și o muere mergând dela targ din Săsciori către Sugag s'au întâlnit într-o strâmtore cu potopul. Pre om l-au luat apa, dar muierea au rămas acătată de o tufă și lovind scloii (slojurile) în ea, nu s'au lăsat până au trecut potopul și acum e pe calea morții«. Apa a înecat vite multe și a dus morile din apropiere. Poșta din Săscior, apoi comerciantul Nicolae Răchîjan și »făgădăul comunal« au fost păgubite, de asemenea un pod nou cu grinzi de fier a fost zdrobit de apă. »Avem un moș de 93 de ani, sfărșește corespondentul nostru, și și acum umbă și zice că acest potop nu l-au văzut.«

— **Logodnă.** Dăoara Sofia Mihuță, fiica învățătorului din Micălaca, s'a logodit cu dl Ioan Albici adj. not. în Mândruloc.

Intr'un ceas bun!

— **S'a înecat.** Din Cașovia se anunță, că acolo a murit de o moarte misterioasă ofițerul Gold, dela regimentul 66. El a venit, spre dimineață dela un chef și s'a culcat. Dimineața ordonanța l'a aflat mort în pat. Se credea că nenorocitul ofițer s'a sinucis, fiindcă se știa că era îndrăgostit într'o artistă dela teatru, autopsia însă a constatat că nenorocitul ofițer a murit înecat. El beuse prea mult, ajuns acasă și a făcut rău și s'a înecat între perine.

— **Inmormântarea învățătorului Ioan Micoroi.** În 25 Ianuarie a. c. moartea nemiloasă, a chemat la sine, pe unul dintre pionerii culturii și ai luminării poporului nostru, pe mult regretatul Ioan Micoroi, fost învățător în comună Cherechi.

Prin destoinicia și sărguința sa neobosită decedatul s'a ridicat peste semenii săi. Chiemarea și-a împlinit-o timp de 27 ani cu scumpătate și cea mai mare punctualitate, prin ce și-a căstigat stima și recunoașterea superiorității, a poporului, pe care l'a știut conduce cu multă înțelepciune, precum și a tuturor oamenilor de bine. Muncind, se simțea fericit, iar aceasta o făcea cu atâtă abnegație și încordare că își desconsidera chiar și cele mai elementare interese proprii. Cu toate că fizicul i-a fost atins de o boală grea, care l-a și repus, neodihnăt a fost până în cea din urmă zi a vieții sale. Că cine a fost Ioan Micoroi în școală — despre care inspectorul regesc a zis că e o »mică academie« — dovedesc examenele date de elevii săi, pururea distinse. Prin el s'a stins un adevărat apostol al luminării poporului nostru, iar golul lăsat de dânsul, nu încurând se va putea împlini. La înmormântarea lui ce s'a făcut în 27 Ianuarie a azistat un public numeros. Prohodul a fost slujit de P. O. D. pop M. Lucuță, cu preoții Tr. Terebeni, Ioan Micloși, Ioan Fofiu, Adrian Filip și N. Ciorogar, ajutați fiind de învățătorii Iuliu Groșoreanu, Ioan Huiu, Romul L. Papp, Suru Crăsan, Teodor Cherechean, Dimitrie Olariu, Ioan Mladin, Alex. Terebeni, Dimitrie Simea, Petru Lupaș, Teodor Mariș și Ioan Cedar. Cărturărimea din loc toată a fost de față împreună cu mult popor, precum și sărmăni și elevi, rămași acum orfani de dânsul.

Dela școală, până la biserică, siciul a fost dus de șase învățători.

Răspunsurile rituale le-a cântat corul țărănilor din localitate, spre mulțumirea tuturor, condus fiind de inv. suplent I. Cădar.

Sfârșindu-se prohodul pă. protopop a ținut un panegiric înduioșător, nemurind faptele de laudă ale decedatului. Conductul pleacă acum spre cimitir. Aici învățătorul Iuliu Groșorean vorbește în numele colegilor răposatului. Dl Groșorean a emoționat pe ascultători până la lacrimi. A mai vorbit dl P. Lupaș înv. în numele foștilor elevi a-i răposatului. În timp ce răsunau ultimele acorduri ale cântărilor, în cimitirul din Cherechi se ridicase un mormânt proaspăt care cuprinde în sine osemintele de toți regretatului Ioan Micoroi. În veci pomenirea lui!

Participant.

x Cel mai renomit atelier fotografic pentru fotografii artistice moderne în haine de bal este atelierul lui Kossák József, fotograf de curte ces. reg. și cam. în Arad, str. Weitzer J. Nr. 3. Numărul telefonului 657.

Ultime informații.

— Prin telefon. —

Şedința camerei.

Budapestă, 5 Februarie. Ședința se începe la ora 10 și jumătate. Președinte Rakovszky.

Vorbește Bozóky spunând că poporul îndură multe pagube pe urma neorientării funcționarilor

în privința legilor. Funcționarii nu arareori încasează darea îndoit. Vorbește despre lipsurile cadastrului și despre necesitatea dării progresive. Se abate dela obiect. Președintele îi ia cu-vântul.

Buza Barna: Cere încuviințarea camerei de a se abate dela obiect. Polemizează cu Sándor Pál învinuindu-l de reacredință în discuție.

Mezőfi: Ia în apărare clasa muncitorilor și proprietarii. Proiectul de față va mări miseria în țară, el pune sarcini inegale pe umărul poporului.

Discuția se va continua mâine.

Economie.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapestă

Budapestă, 5 Februarie 1909.

INCHEIEREA la 1 ORĂ și jum. :

Grâu pe Aprilie 1909	25.26—25.28
Săcară pe Aprilie	18.08—18.10
Cucuruz pe Maiu	14.52—14.54
Ovăs pe Aprilie	17.18—17.20

Prețul cerealelor după 100 kig. a fost următorul

Grâu nou

De Tisa	— — —	26 K. 15—26 K. 45 fil.
Din comitatul Albei	2'	75 26 » 10 »
De Pesta	— — —	25 » 80—26 » 15 »
Bănațenesc	— — —	26 » 10—26 » 40 »
De Bacica	— — —	25 » 90—26 » 30 »
Săcară	— — —	19 » 70—19 » 90 »
Orzul de nutret, calit. I.	16	» 70—16 » 90 »
» calitatea a I.	16	» 20—16 » 50 »
Ovăs »	I.	17 » 55—18 » — »
» » II.	17	» 25—17 » 55 »
Cucuruz	— — —	13 » 90—14 » 10 »

BIBLIOGRAFII.

La librăria »Tribunei« se mai află câteva exemplare din următoarele călindare:

1. »Călindarul Minervei« prețul 1:25 cor. + 10 fileri porto.
2. »Călindarul național«, prețul — 36 cor. + 10 fileri porto.
3. »Călindarul literar și artistic« prețul 1—cor. + 10 fileri porto.
4. »Călindarul dela Cluj« prețul — 20 cor. + 5 fileri porto.
5. »Călindarul Foii interesante«, prețul — 32 cor. + 5 fileri porto.
6. »Călindar Block« de părete, prețul — 80 cor. + 10 fileri porto.
7. Călindarul Block de părete pentru saloane prețul 4— cor. + 26 fileri porto.
8. Călindar bisericesc de părete, însemnarea sărbătorilor, prețul 10 fileri + 5 fileri porto.

Posta Redacției.

Coriștilor Murani: Nu ne putem amesteca în cearta d-voastră, și ziarul nu-și poate deschide coloanele pentru certuri cari nu interesează pe nimenea. În fiecare sat pot să fie neînțelegeri, oamenii caută însă să le împace, căci aducându-le prin ziare, este numai spre rușinea satului. Si de altfel învățătorul d-voastră se desvinovățește de acuzele ce i-le aducești, cum să ne facem deci noi judecători?

Const. Zagorii, Pleiești. Cartea dorită s'a trimis.

Beiș. Se va face cum dorii.

Socodorenilor. Pentru numărul de azi a sosit târziu.

Redactor responsabil Constantin Savu.

Editor proprietar Gheorghe Nichin.

se pot procură cu platire în rate

FALK IMRE Mare atelier mechanic de reparaturi.

Mașini de cusut, biciclete, motoare, mașini de scris, mașini agricole și gramofoane, la

Montare de sonerie electrice și reparare. Atelier de reparat mașini de scris și decusut, biciclete și motoare.

Cu stimă: Falk Imre, Kolozsvár, str. Deák Ferencz nr. 30.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI.**SITUATIUNE SUMARA**1908.
12 Ianuarie.**ACTIV**

135622613	95852613 Reserva metalică Aur . . .	90013826
1142165	39770000 „ Trate Aur . . .	33352906
64799474	Argint și diverse monete	
26084683	Portofoliu Român și Strain	
11999924	*) Impr. contra ei. publice	11938200
15638508	“ ” , în cont curent 16349667	
3243121	Fonduri publice	
5928854	Efectele fondului de rezervă	
641033	” ” , amortisare imob. și material	
101209	Imobili	
105937859	Mobilier și Mașini de Încriminare	
—	Cheltuieli de Administrație	
15360147	Deposite libere	
23050307	” ” & provizoriu	
409549897	Compturi curinți	
	Compturi de valori	

PASIV

12000000	Capital	
24574391	Fond de rezervă	
3603940	Fondul amortisării imobilelor și material	
263295190	Bilete de Bancă în circulație	
—	Profituri și perderi	
138517	Dobânsi și beneficii diverse	
—	Compturi curinți	
—	” ” & provizoriu	
105937859	Deposite de retras	

Scumpul 5%. *) Dobândă 5½%

1909.
10 Ianuarie.

123366732
817626
55463874
28287867
11999924
15296433
3187121
5970297
701747
97633
100885864
—
21201556
30948968
398225642

12000000
26380304
3863598
254977520
—
118356
—
100885864
398225642**Zénithul de gumă**

deja după cîteva zile s'a dovedit prin mîi de scrisori de recunoștință dovedește că

specialitățile (preservative)

pentru dame și domni, inventate sub numele Zénith sunt cele mai de incredere, nu strică sănătatea, ceeace eră defectul celor de până acum.

Prețul: 1 dzină de Zénith pentru domni 8 cor., 1 bucată Zénith pentru dame 7 cor.

La comandă vă rugăm să fiți atenți la numele Zénith, căci numai stunci e veritabil, dacă e prevăzut cu marca Zénith. — Se trimit în străinătate și în țără pe lângă cea mai mare discreție, recom. și cu rambursă.

Agentura principală în Ungaria:

DEUTSCH IZIDOR

magazin de instrumente medicale și pentru îngrijirea bolnavilor.

Szabadka, Kossuth-u.

In Sibiu (Nagyszeben).**Vanele de baie Stuchlichs**

O piesă e numai cu 40 de cor.

Incălzește în ¾ de oră
150 de litrii de apă, pen-
tru care consumă ca com-
bustibil numai 10 fileri de cărbuni de lemn.

O vană de neîncălzit numai 24 cor.

Lungimea fundului vănei 122 cm.

::: Înlătimea de 60 cm. :::

Comandele se efectuează imediat și se trimit cu rambursă.

Gustav Stuchlich

Entengasse 17. HERMANSTADT. Saggasse 15

Asigurări contra focului: case,
bucate, mobile, vestimente, mărfuri!**Agentura principală din Arad**A BANCE GENERALE DE A-
SIGURARE MUTUALE SIBIENE**„TRANSSYLVANIA”**primesc oferte pentru asigurări din comitatele:
Arad, Bihor, Bihor, Cenad, Caraș-Severin, Timiș
și Torontal, — și le eleptuesce pe lângă cele mal
favorabile condiții:1. În rîmul vieții: capitală cu termín fics, rente,
sestro pentru fetițe, capitală de întreprindere pentru feclori,
pe casă de moarte, spese de înmormântare. Aceste din
armă dăla 60–800 cor. se plătesc la moment în via
măriți întempiate;2. În rîmul focului: clădiri de tot felul, mobile
mărfuri, produse de camp și. a.;3. Contra furțului de bani, bijuterii, valori, haine
recunîte și. a. prin spargere;4. Contra grindinelor: grâu, secără, orz, cencuz
ovăz, viță (viuie), plante industriale: cânepă, in, himel
nutrețuri, tabac și. a.Deslușiri se dau și prospecte se pot primi la
agenturile noastre locale și cercuale mai în fie
care comună și direct prin

Agentura principală „TRANSSYLVANIA” în Arad

Strada Széchenyi nr. 1. — Telefon nr. 399.

Asigurați contra grindinelor: cencuzul
grâului, secără, ovăzul și totă economia!**GROSZ Nagy Ferencz,**
Debreczenfarmaci
cist. :: farmacia ::
Arany egyszarv.In calori blond, brunet sau negru. Efect la moment.
O singură vopșire e de ajuns, ca părul să nu
fie în năsăibă culcare ce o dorește. Nu înd
spresă părul. O sică în medicament pentru or
și ce este care 4 cor.

Numai există reumă!

Cine voiește să scape de ori-ce soi de
reumă și de tot felul de dureri externe
să cumpere o sticlă mare din renumitul
Balzam Regesc(Király Balzsam) al cărui efect vindecător
e recunoscut de medici 1 sticlă mare 2·65
Cor. cu îndrumare, 3 sticle mari 6·65
Cor. cu îndrumare, porto-franco cu ram
bursă. Patentat, în nenumărate spitale de
frunte se aplică ca cel mai bun medicament.Hajdusagi
Balzampedr.

MUSTAȚĂ E FRUMOASA

dacă întrebuiștezi

POMADA HAJDUSAGcea mai bună pentru creșterea și
potrivirea mustetelor, pregătită
din materie nenurosă. Efect
ul se vede foarte lute și
cu siguranță. Scutit prin lege.
Un borcan 30 ml. Prin postă
se trimit numai 3 borcane cu
2·15 Cor. Cu rambursă gratuit.Medicament
pentru văpsirea
părului i.

Vedjegy.

Asigurați: viață, rente, capitală de întreprindere, mortali, spese de înmormântare!

u-i aşa că finde că instrumentele muzicale n-au fost bine reparate și totuși le-ați plătit cu preț mare. — — — — —
nu evitați de azi înainte Seghedinul și Timișoara și trimiteți ori-ce instrumente de ori-ce fel la
Moskanovics Vilmos
fabricat artistic de instrumente muzicale, în
Biserica-albă, (Fehértemplom fő-utcza)
peste drum de bazarul bisericelui român.

Tine în depozit cele mai bune **plane** și **planine**, Resonator-Mignon și fabricații din stearnătate, lemn de nuc american, negru cu lustru și de mahagoni cu claviatura admirabilă. Tot odată primește să repară artistic cu prețurile cele mai favorabile și pe lângă garanție, instrumente muzicale de alamă, cu coarde, violinele cele mai bune — — și pianice. — —

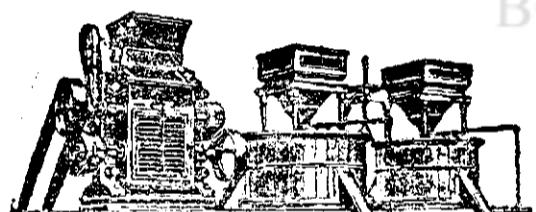
Tin în depozit fabricații cele mai bune.

Martin Droszt

Ilemnărie de mori și edificii.
Biserica-Albă, (Fehértemplom) str. Petőfi nr. 63.

Se recomandă pentru lucrări de mori

și de edificii care cad în branșa lui, p. e. Construcție și reconstrucție de mori de apă, aburi și cu motor, mori înalte, semi înalte și plane, mai departe tot felul de montări complete de curățit, mașini de cernut și mașini automate pentru amestecarea făinei etc.. se săvârșesc prompt și corespunzător tuturor împrejurărilor.

Se primesc tot felul de mașini usate pentru renovare și reconstrucție. Tot asemenea se primesc lucrări de construcțuni, aranjarea locuințelor, a prăvăliilor, biourilor și școlilor cu prețuri favorabile. La dorință trimite desenurile de plan și proiect de budget. — —

Prima fabrică pentru slefuitul sticlej, pentru lucrări artistice de sticlărie și fabrictă de oglinzi din sudul Ungariei

Arad V, Pécska-ut 17. Telefon 525.

În funcțiune uzinele sale în ziua de **21 Oct. 1908.**

Efectuește repede și ieftin comenziile următoare:

Oglinzi slefuite sau simple, lucrări de sticlărie artistică încadrate în aramă pentru instalații de vitrine, geamuri călite, oglinzi de Venetia. Lustruiri — — de oglinzi vechi cu prețuri moderate. — —

Mașini de cusut cu platirea în rate.

Mare assortiment 1 a

Joan Kalenda,
în Oradea-Mare,

(Nagyvárad), lângă biserică Holdaș.

Tot acolo se repară mașini de cusut
mașini de scris și gramofoane.

— Telefon în comitatul întreg nr. 245. —

Alexandru Văleanu

sagazin de mănuși, de bandaje și de pantofărie orthopedică.

Sighetul-Maramureșului.

Piața principală (Főter).

Beșici de gumă
americană,
beșici de pește
— franțuzești. —

Prezervative
femleești, Cio-
rapi de gumă,
suspenzoare,
bandaje, mănuși,
bandaje „Diana“,

— irigatoare. —

Execut după co-
mandă medicală
g h e t e orthope-
dice pentru picioare
ori-cât de
bolnave și dure-
roase. —

In atențunea fabricanților
și a economilor!

Skafszky Adolf

Farmă de mașini și montarea lor.

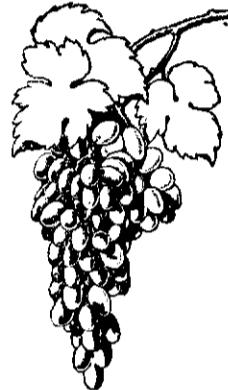
BUDAPESTA, VIII Tömd utca nr. 23.

Se angajază să monteze tot felul de mașinării, pentru ferestre și mașini cu aburi precum și în fabrici de spirit și de căramidă, apaducte, pumpe compresare,

montarea tipografiilor

tot asemenea transmisări și conducte de ploale. — Primesc reparaturi și transpoarte demașinii. —

Vânzare de altoi de viață.

Cine voiește struguri frumoși și sănătoși să se adreseze cu incredere către

VITYÉ MIKLOS

la firma de viață de vie condusă cu multă con-

știință in

— Ös-Csanád, — (com. Torontal) unde se găsesc cele mai variate altoiale de calitatea I-a, soiuri de viață de vie pentru vin și struguri de conservat, precum și viață americană, netedă și cu rădăcini deasemenea se găsesc vițe de rangul II cu prețul cel mai ieftin. Soiuri pentru chioscuri.

Preț curent trimitem gratis și franco.

Dintre multele scrisorile de recunoștință, publicăm una singură:

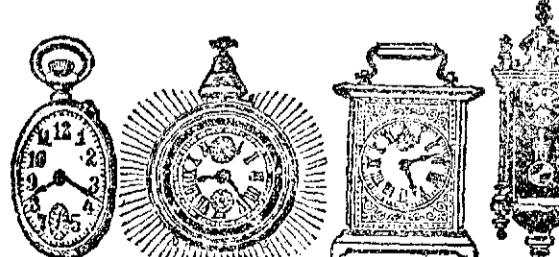
Tornaföld, (up. Szécsziget, com. Zala) 1907 Sept. 30 Cele 800 de altoiale cu rădăcini comandate de la Dta au dat un rezultat foarte bun. Nici unul nu s'a uscat ci au crescut așa de lungi că au trecut de un par de 2 m. și a trebuit să tai din ei; soiurile sunt distinse. Voi recomanda bucuros din ele prietenilor și cunștuiilor și te rog să-mi trimiți un catalog privitor la soiuri și prețuri. Cu stință Andrei Hajdu.

O rugare modestă, care nu vă costă nici o oboseală, dar administrației ziarului nostru poate fi de mare folos.

Ziarul nostru roagă pe onorat public că la cererea prețurilor curente săn la ori ce cerere sau cumpărare să se provacă că adresa firmei a cetății în Tribuna.

Cum să vă dovedesc

că elasornicile date mi vor fi reparate punctual! Cel mai simplu mod de a trimite elasornicele stricate pe postă. —

Neu Vilmos

elasornicar și
glavaergiu

Seghedin
Laudon-u. 24.

Unde se repară elasornicile în mod

special, prompt și garanție de 8 ani și prețuri favorabile. — — — — —
Tine în depozit elasornice de buzunar, pendule și elasornice cu alarmă, precum și bijuterii și obiecte pe argint de China, cu prețurile cele mai favorabile. — Campără frânturi de aur și de argint cu prețurile cele mai mari sau le schimbă cu obiecte noi.

Comandele din provincie se săvârșesc punctual și se impachetează cu mare îngrijire.

